

Sygn. akt II Ka 916/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Małgorzaty Ciećko

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2024 r.

sprawy **W. O.**

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 12 października 2023 r. sygn. akt II K 528/22

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla zawarte w pkt 3 rozstrzygnięcie o świadczeniu pieniężnym;

II. w pozostałej zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 140 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 916/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 12 października 2023 r. w sprawie II K 528/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Apelacja prokuratora</p> <p>naruszenie prawa materialnego, tj. art. 4 § 1 kk poprzez zastosowanie wobec oskarżonego ustawy w brzmieniu aktualnie obowiązującym, podczas gdy ustawa obowiązująca w dacie popełnienia przestępstwa jest względniejsza dla oskarżonego, co doprowadziło do orzeczenia w pkt 3 wyroku na podstawie art. 43a § 2 kk świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5 000 zł podczas, gdy w dacie popełnienia przestępstwa w/ w przepis nie przewidywał jeszcze możliwości orzeczenia tego środka karnego w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 244 kk</p> <p>Apelacja oskarżonego</p> <p>1) w zakresie rozstrzygnięcia co do kary orzeczonej w pkt 1 wyroku, jej rażąca niewspółmierność;</p> <p>2) naruszenie prawa materialnego tj. art. 4 § 1 kk poprzez zastosowanie wobec oskarżonego ustawy w brzmieniu aktualnie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>obowiązującym, podczas gdy ustawa obowiązująca w dacie popełnienia czynu jest względniejsza dla oskarżonego, co doprowadziło do orzeczenia w pkt 3 wyroku na podstawie art. 43a § 2 kk świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5 000,00 zł, podczas gdy w dacie popełnienia czynu przepis nie przewidywał możliwości orzeczenia tego środka karnego w związku ze skazaniem z art. 244 kk</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- uprzedzając meritum niniejszych wywodów należy wskazać, że z uwagi na zachodzącą wzajemną częściową tożsamość zarzutów wywiedzionych we wniesionych apelacjach, Sąd Okręgowy uznał, iż w tym zakresie stosownym będzie ustosunkowanie się do nich łącznie.</p> <p>- sytuacja, w której w okresie dzielącym czas popełnienia czynu zabronionego od momentu wyrokowania w przedmiocie odpowiedzialności karnej za ten czyn, następuje zmiana przepisów regulujących zasady tej odpowiedzialności, obliguje do szczególnie wnikliwego przeanalizowania konsekwencji, jakie wynikają z modyfikacji stanu prawnego i wpływu tych modyfikacji na treść orzeczenia. Zasadnicze znaczenie ma wówczas dyrektywa wynikająca z treści art. 4 § 1 kk, która nakazuje porównanie unormowań obowiązujących w czasie, gdy następuje rozstrzygnięcie sprawy, z regulacją obowiązującą poprzednio.</p>		

Natomiast w zakresie właściwego stosowania przepisu

art. 4 § 1 kk sąd musi dokonać wyboru między konkurującymi ustawami i zastosować całościowo jedną z nich, tj. tę, która in concreto jest względniejsza dla sprawy (wyrok SN z 4.01.2002 r., II KKN 303/99, LEX nr 54973).

- zastawienie stanów prawnych obowiązujących w chwili popełnienia czynu zabronionego, tj. 30 maja 2022 r. oraz w chwili wyrokowania w przedmiotowej sprawie nie pozostawia żadnych wątpliwości, że przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przypisanego oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem czynu są dla niego względniejsze, bowiem wówczas żaden z przepisów prawa materialnego nie przewidywał możliwości prawnej orzeczenia świadczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, w sytuacji skazania za czyn z art. 244 kk. Taka możliwość została dodana poprzez zmianę brzmienia § 2 art. 43a kk przez nowelę Kodeksu karnego z dnia 5 sierpnia 2022 r. (Dz. U. poz. 1855 z późn. zm.), której to wejście w życie nastąpiło zgodnie z treścią zawartego w przywołanym akcie prawnym art. 37 z dniem 1 stycznia 2023 r. Tym samym Sąd I instancji orzekając wobec oskarżonego W. O. w pkt 3 zaskarżonego wyroku świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej dopuścił się obrazy prawa materialnego (w rozumieniu art. 438 pkt 1a kpk), bo stosując właściwie przepisy z daty czynu nie miałby podstawy prawnej, by orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 kk. Z

uwagi na przedstawione racje, Sąd Okręgowy uznał zarzuty skarżących w tym zakresie za zasadne, co implikowało konieczność dokonania zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie zawartego w pkt 3 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia o świadczeniu pieniężnym.

- zarzut rażącej niewspółmierności kary z apelacji oskarżonego był niezasadny. Zdaniem Sądu odwoławczego, orzeczonej wobec W. O. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat w żadnym razie nie można uznać za noszące cechy rażącej niewspółmierności, a tylko tego rodzaju niewspółmierność mogłaby powodować, w myśl art. 438 pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

Należy przypomnieć, że nie każda nietrafność orzeczenia o karze, ale tylko jej rażąca niewspółmierność uzasadnia zmianę orzeczenia o karze. Niewspółmierność rażąca to znaczna, zasadnicza, „bijąca w oczy” różnica między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą. Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy (wyrok SN z 16.11.2021 r., II DOW 15/21, LEX nr 3261440). Tymczasem w niniejszej sprawie nie zaistniała taka sytuacja. Wymierzona wobec oskarżonego kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, która tylko nieznacznie, bo o 3 miesiące przekracza próg ustawowego minimalnego

zagrożenia za przypisany mu czyn (za który możliwe było orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat) nie może być uznana za rażąco niewspółmierną. Pomimo świadomości swej uprzedniej wielokrotnej karalności, w tym za czyny z

art. 178a § 1 kk, konieczności przestrzegania porządku prawnego, nie zważając na zakaz sądowy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie II K 4/19, bez szczególnego powodu oskarżony ponownie wkroczył na ścieżkę przestępczą, co wskazuje wbrew temu co twierdzi skarżący na wysoki stopień społecznej szkodliwości, który a propos jako element stanu faktycznego powinien być kwestionowany w ramach zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, a nie zarzutu rażącej niewspółmierności kary. Przyznanie się do winy nie mogło przeważać nad okolicznościami obostrzającymi odpowiedzialność karną oskarżonego, niemniej jednak znalazło ono odzwierciedlenie w karze jaka została mu wymierzona zaskarżonym wyrokiem. Analizując dane zawarte w karcie karnej podsądnego Sąd Okręgowy dostrzegł, iż w przeszłości korzystał on z dobrodziejstwa instytucji art. 37a kk, nadto udzielano mu zezwoleń na odbycie kar w systemie dozoru elektronicznego. Nie odniosło to jednak pozytywnego skutku wychowawczego i zapobiegawczego, a oskarżony nie wyciągnął właściwych wniosków z danej mu przez sądy szansy. Uprzednie zaś skazanie oskarżonego na karę bezwzględną pozbawienia wolności

wyłączało możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności (art. 69 kk) – (k. 111-112 akt sprawy – karta karna). Wobec tego wszelkie argumenty jakie przedstawia w tym zakresie skarżący na łamach wywiedzionego środka zaskarżenia jako bezzasadne nie mogły doprowadzić do oczekiwanego przez niego rozstrzygnięcia.

- z tożsamyh względów, Sąd Okręgowy nie stwierdził rażącej niewspółmierności orzeczonego przez Sąd meriti środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. W świetle art. 56 kk do orzeczenia w przedmiocie środków karnych stosuje się odpowiednio m.in. zasady uregulowane w art. 53 kk, a dotyczące wymiaru kary.

- wobec wyżej przedstawionych racji, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

Wniosek

Apelacja prokuratora

o zastosowanie art. 4 § 1 kk i zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie pkt 3 zawierającego rozstrzygnięcia o świadczeniu pieniężnym na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł.

Apelacja oskarżonego

o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie pierwszym i warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego W. O. na okres próby wynoszący 2 lata oraz uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt 3.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Słuszność podniesionych zarówno przez oskarżonego, jak i prokuratora zarzutów obrazy art. 4 § 1 kk doprowadziła do częściowej zmiany zaskarżonego wyroku – poprzez uchylenie orzeczenia o świadczeniu pieniężnym. Wniosek apelacji nie dotyczył uzupełnienia podstawy skazania o art. 4 § 1 kk, brak tego przepisu w treści wyroku (mimo prawidłowego stosowania przepisów względniejszych nie tworzy stanu, gdy wyrok nie odpowiada prawu, stąd mimo zastosowania przepisów z daty czynu, Sąd Okręgowy nie wprowadził tego artykułu do treści wyroku. Pozostały zarzut wywiedziony przez oskarżonego był niezasadny i jako taki skutkował decyzją Sądu Okręgowego o utrzymaniu w tej części zaskarżonego wyroku.</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>

wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 12 października 2023 r. w sprawie II K 528/22 - w pozostałej zaskarżonej części	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
w tej części zaskarżony wyrok - jako odpowiadający prawu - należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 12 października 2023 r. w sprawie II K 528/22 zmieniono w ten sposób, że uchylono zawarte w pkt 3 rozstrzygnięcie o świadczeniu pieniężnym	
Zwiążle o powodach zmiany	
powody zmiany zostały wskazane w rubryce 3.1.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwiążle o powodach uchylecia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	

-----		-----	
3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-----		-----	
4.1.	-----		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia			
-----		-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-----		-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
-----	-----		-----
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk, wobec braku przesłanek z art. 624 § 1 kpk, Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (opłata w kwocie 120 zł i 20 zł za ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism

w postępowaniu odwoławczym) w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. zm.) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663 z późn. zm.).

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------